

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **JUDr. S. K., L.**, proti odporkyni **Slovenskej advokátskej komore**, so sídlom v Bratislave, Kolárska č. 4, zastúpenej **JUDr. E. B.**, *advokátkou so sídlom v B.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo 04. júla 2008, č. 2702/08, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 04. novembra 2010, č. k. 6S/112/2008-207 a o námietke zaujatosti proti JUDr. V. M., JUDr. E. B. a JUDr. P. N., takto

r o z h o d o l :

Odvolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Odporkyni sa právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Sudcovia Krajského súdu v Košiciach JUDr. V. M., JUDr. E. B. a JUDr. P. N. **nie sú vylúčení** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/112/2008.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením nepripustil zmenu návrhu tak, ako to uviedla navrhovateľka v podaní z 26. júla 2009 označenom „Oznámenie, návrh k č. 6S/112/2008“ a následne v podaní z 23. septembra 2010 označenom ako „Návrh na zmenu žalobného návrhu, žiadosť - 6S/112/2008“. Krajský súd, poukazujúc na § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 95 ods. 1 a 2 OSP a na § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, § 250b ods. 1 OSP, dospel

k záveru, že oba návrhy na zmenu návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne boli podané po zákonom ustanovenej lehote podľa § 250b ods. 1 OSP, zmeškanie ktorej lehoty nemožno odpustiť.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že odporkyňa rozhodnutie zo 04. júla 2008 č. 2702/2008 rozhodnutím z 01. júla 2009 č. 2702/2009 zrušila pre zánik dôvodu obligatórneho pozastavenia výkonu advokácie u navrhovateľky. Uviedol tiež, že skutočnosť, že navrhovateľka bola preskúmaným rozhodnutím odporkyne ukrátená na svojich právach, súd vo výroku rozhodnutia nevyslovuje, pretože táto skutočnosť je zákonným predpokladom aktívnej legitímácie navrhovateľa (§ 247 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP), a takáto zmena návrhu by ani nebola prípustná a dôvodná.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie, namietajúc ho v celom rozsahu. Poukázala na existenciu naliehavého právneho záujmu na akceptovaní zmeny žalobného návrhu tak, ako to vyplýva z jej podania z 23. septembra 2010 z dôvodu, že uznesením vyšetrovateľa PZ ÚJaKP OR PZ v PP z 05. novembra 2009 ČVS: ORP-516/OEK-PP-2009 bola trestne stíhaná pre prečin neoprávneného podnikania v zmysle § 251 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona práve v období od 30. júla 2008 do 25. júna 2009, pričom toto trestné stíhanie sa ukázalo podľa uznesenia NS SR č. 5Sžo/153/2001 z 11. augusta 2010 ako nedôvodné.

Navrhovateľka ďalej namietala, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu zmeny žalobného návrhu poprel zmysel a účel Občianskeho súdneho poriadku, rozhodoval arbitrárne a nezákonne. Krajský súd najmä rozhodol v rozpore s § 95 ods. 2 veta prvá OSP a tiež nesprávne aplikoval § 250k ods. 1 OSP a § 250b ods. 1 OSP, ktoré sa na jej prípad nevzťahujú, a teda boli súdom aplikované v rozpore s „primeraným použitím ustanovení druhej hlavy“ ako to vyplýva z § 250l ods. 2 OSP.

Navrhnutá zmena žalobného návrhu je podľa navrhovateľky odôvodnená v súlade so zákonom a je nesporné, že výsledky doterajšieho konania sú podkladom pre konanie o zmenenom návrhu, a preto navrhla, aby súd pripustil zmenu jej žalobného návrhu tak, že:

1. Súd zrušuje uznesenie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 v období od 30. júla 2008 do 09. júla 2009 a vec vracia odporkyňu na ďalšie konanie,
2. Súd priznáva navrhovateľke trovy prvostupňového a odvolacieho konania podľa vyčíslenia v súdom ustanovenej lehote.

Navrhovateľka podaním z 27. novembra 2010 (doručené súdu 30. novembra 2010), doplneným podaním z 23. decembra 2010 vzniesla námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu 6S JUDr. V. M., ako aj voči ostatným členom senátu 6S, ktorí konajú a rozhodujú v právnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod č. 6S/112/2008, pretože so zreteľom na ich pomer k prejednávanej veci, k účastníkom a k ich zástupcom má dôvodné a opodstatnené pochybnosti o ich nezaujatosti. Žiadala, aby vec bola prikázaná inému sudcovi Krajského súdu v Košiciach z dôvodu, že podľa odôvodnenia uznesenia NS SR č. 5Sžo/153/2010 z 11. augusta 2010 (str. 5 ods. 2 tretia veta): „V konaní a rozhodovaní o veci mal teda súd postupovať podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom vecne príslušným súdom je krajský súd a vec mal rozhodovať samosudca (§ 246 ods. 1 OSP, § 246b ods. 2 písm. a/ OSP)“. Senát 6S pod vedením jeho predsedníčky JUDr. V. M. konal a aj naďalej koná vo vzťahu k jej prípadu arbitrárne (svojvoľne) a nezákonne, pričom aplikoval a aplikuje na jej prípad permanentne nesprávne zákonné ustanovenia, nerešpektujúc právny názor NS SR podľa jeho uznesenia z 11. augusta 2010 pod č. 5Sžo/153/2010, čo navrhovateľku len utvrdilo v názore, že členovia senátu 6S od začiatku konali a konajú voči jej osobe zaujato, čím absolútne zničili a permanentne ničia jej právnu istotu a dôveru v zákonné a spravodlivé rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľka tiež poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2000 sp. zn. III. ÚS 16/2000, v zmysle ktorého existencia neustrannosti musí byť určená podľa subjektívneho hľadiska, t. j. na základe osobného presvedčenia a správania sa konkrétnej osoby a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či konkrétna osoba poskytovala dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie treba odmietnuť.

Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 veta prvá OSP).

V správnom súdnictve sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej

časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (246c ods. 1 OSP).

Navrhovateľka odvolaním napadla uznesenie, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o nepripustení zmeny návrhu.

Ustanovenie § 250s OSP, ktoré upravuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu vydanému v konaní podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku neumožňuje podať voči tomuto rozhodnutiu odvolanie. Podľa citovaného ustanovenia je odvolanie prípustné proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu a proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ OSP. Navyše, proti tomuto uzneseniu Občiansky súdny poriadok odvolanie priamo vylučuje (§ 202 ods. 3 písm. f/ OSP), o čom navrhovateľku súd v napadnutom uznesení riadne a správne poučil.

Navrhovateľka teda podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky musel odvolanie navrhovateľky podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné odmietnuť.

Na margo vlastného návrhu na zmenu žalobného petitu tak, aby súd vyslovil, že navrhovateľka bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 a jeho následným postupom v období od 04. júla 2008 do 25. júna 2009, a preto súd zrušuje napadnuté rozhodnutie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 v období od 04. júla 2008 do 25. júna 2009 a vec vracia žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že návrh tohto znenia je v správnom súdnictve neprípustný.

Súdy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, avšak v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 250j OSP v prípade rozhodovania o žalobách a § 250q ods. 2 OSP pri rozhodovaní

o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) môže žalobu zamietnuť, preskúmané rozhodnutie zrušiť, alebo ho za podmienok podľa § 250j ods. 5 OSP zmeniť, v prípade konania o opravnom prostriedku preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie, pričom ustanovenie § 250j ods. 5 OSP platí obdobne.

Z uvedeného vyplýva, že súd v správnom súdnictve nemôže vydať rozhodnutie s určujúcim výrokom, aký navrhuje navrhovateľka. Občiansky súdny poriadok nepripúšťa, aby súdy v správnom súdnictve iba vyslovili porušenie práv navrhovateľa a tiež, aby zrušili preskúmané rozhodnutie len pre určitý časový úsek. Postupujúc inak, dopustil by sa súd porušenia Ústavy Slovenskej republiky, ktorá v Čl. 2 ods. 2 ukladá štátnym orgánom povinnosť konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon.

Charakter správneho súdnictva taktiež nepripúšťa podávanie rôznych typov žalôb vo forme eventuálnych, či alternatívnych petitov.

K námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľkou v podaní z 27. novembra 2010 sudkyňa JUDr. V. M. uviedla, že účastníkov konania, ani ich zástupcov osobne nepozná, nemá žiaden vzťah k prejednávanej veci. Dodala, že vzhľadom na opakované sťažnosti navrhovateľky voči nej nemá námietky proti tomu, aby bola vec pridelená inému sudcovi.

Obdobne sa k námietke zaujatosti vyjadrili aj členovia senátu 6S krajského súdu sudcovia JUDr. E. B. a JUDr. P. N., ktorí uviedli, že sa necítia byť zaujatí.

Prvostupňový súd v súlade s § 16 ods. 1 OSP predložil námietku zaujatosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, spis došiel súdu 03. januára 2011. Najvyšší súd o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľkou rozhodol v lehote podľa § 16 ods. 1 veta tretia za bodkočiarkou OSP.

Podľa § 14 ods. 1 OSP sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci (§ 14 ods. 3 OSP).

Navrhovateľka v námietke voči predsedníčke senátu JUDr. V. M. a voči členom senátu 6S neuviedli žiadne okolnosti, ktoré by mohli viesť k záveru o ich pomere k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom, a teda k záveru o ich zaujatosti. Námietka zaujatosti nie je dostatočne konkrétna, nie sú v nej uvedené nijaké právne relevantné dôvody, pre ktoré by namietaní sudcovia mali byť vylúčení. Postup sudkyne v prejednávanej veci a z neho vyplývajúci subjektívny pocit nedôvery voči predsedníčke senátu nie je v zmysle § 14 ods. 1 a 3 OSP dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Námietka navyše neobsahovala údaj o tom, kedy sa navrhovateľka o dôvode vylúčenia namietaných sudcov dozvedela, takže nebolo možné posúdiť jej včasnosť podľa § 15a ods. 2 a 3 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 16 ods. 1 veta tretia OSP rozhodol, že sudcovia Krajského súdu v Košiciach JUDr. V. M., JUDr. E. B. a JUDr. P. N. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková